

W., dnia 6 listopada 2017r.

sygn. akt OSD 52/17

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 6 listopada 2017r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. M. S.

Sędziowie: r.pr. W. G. (sprawozdawca)

r.pr. Z. P.

Protokolant: apl. radc. J. S.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. – r.pr. Z. S.

w sprawie zażalenia złożonego przez Z. T. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 29.08.2017r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie rozpoznawanej pod sygn. akt RD 92/17 dotyczącej r. pr. M. J. (1).

postanowił:

I.

na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu Postępowania Karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 29.08.2017r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie rozpoznawanej pod sygn. akt RD 92/17,

II.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 907,80 zł (słownie: dziewięćset siedem złotych i osiemdziesiąt groszy) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

sygn. akt OSD 52/17

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29.08.2017r. wydanym w sprawie o sygn. akt RD 92/17 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie dotyczącej radcy prawnego M. J. (2) na podstawie art.17 § 1 pkt 1 KPK w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych (Dz.U. Nr 19, poz. 145 ze zm.) [dalej jako: (...)].

Przytoczone postanowienie wydane zostało na skutek złożenia przez Z. T. pisma z dnia 17.07.2017r. zatytułowanego wniosku o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych. W piśmie tym Z. T. wskazała, że domaga się tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych r.pr. M. J. (2). Tak sformułowany wniosek skarżąca uzasadniła podając, że zgłosiła zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez r.pr. M. J. (2) polegającego na wielokrotnym egzekwowaniu tej samej należności w postępowaniach egzekucyjnych. Do pisma skarżącej zostało załączone zawiadomienie Komisariatu Policji W. Osiedle z dnia 04.07.2017r. o wszczęciu dochodzenia w sprawie

usiłowania doprowadzenia w nieokreślonym miejscu i czasie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Z. T. przez M. J. (3) poprzez wielokrotne egzekwowanie tej samej należności w postępowaniach egzekucyjnych na nieokreślonej kwotę strat na szkodę Z. T..

Pismem z dnia 16.08.2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w ramach czynności sprawdzających wezwał skarżącą do m.in. wskazania wartości mienia, podania danych dotyczących postępowań egzekucyjnych oraz określenia czasu, w jakim toczyły się przedmiotowe postępowania. W odpowiedzi na opisane wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego skarżąca pismem z dnia 22.08.2017r. poinformowała, że zadośćuczyni ww. wezwaniu dopiero po zakończeniu postępowania przygotowawczego.

Skarżąca wniosła zażalenie od przywołanego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia. W swoim zażaleniu skarżąca przede wszystkim wskazała, że w jej ocenie fakt wszczęcia dochodzenia wynikający z przedłożonego zawiadomienia Komisariatu Policji W. Osiedle uzasadnia podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego. Nadto skarżąca zarzuciła, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie podjął żadnych czynności sprawdzających, w tym nie zwrócił się do r.pr. M. J. (2) o zajęcie stanowiska w sprawie.

W piśmie z dnia 06.11.2017r. oraz na posiedzeniu Sądu w tym samym dniu skarżąca dodatkowo wyjaśniła, że jej intencją nie było złożenie zawiadomienia czy też skargi w związku z możliwością popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego, ale domaganie się tymczasowego zawieszenia radcy prawnego w czynnościach zawodowych z uwagi na wszczęcie dochodzenia, o którym mowa w zawiadomieniu Komisariatu Policji W. Osiedle. Skarżąca negatywnie oceniła potraktowanie swojego pisma z dnia 17.07.2017r. przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jako zawiadomienia o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, co skutkuje utrzymaniem w mocy zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Na wstępie Sąd wskazuje, że tymczasowe zawieszenie radcy prawnego jest możliwe wyłącznie w stosunku do radcy prawnego, wobec którego w toczącym się postępowaniu karnym zastosowano tymczasowe aresztowanie albo w szczególnie uzasadnionych wypadkach, gdy przeciwko radcy prawnemu toczy się postępowanie dyscyplinarne (art. 65² ust. 1 i 2 URP). Tymczasem w realiach niniejszej sprawy żadna z przytoczonych sytuacji nie miała miejsca. Słusznie zatem Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał w zaskarżonym postanowieniu, że nie jest władny rozstrzygać o tymczasowym zawieszeniu radcy prawnego w czynnościach zawodowych, czego domagała się skarżąca w swoim piśmie z dnia 17.07.2017r. oraz, co wyraźnie zostało podkreślone, jako intencja skarżącej w piśmie z dnia 06.11.2017r.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego mógł zatem, i tak też uczynił, potraktować pismo skarżącej jako zawiadomienie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Wbrew twierdzeniom skarżącej Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podjął czynności sprawdzające, na które składało się przede wszystkim zwrócenie się do skarżącej o podanie istotnych informacji, czego emanacją stanowiło wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 16.08.2017r. Podkreślić w tym miejscu należy, że samo zawiadomienie Komisariatu Policji W. Osiedle o wszczęciu dochodzenia nie pozwala na jakiegokolwiek wyjaśnienie sprawy. Jest to w pierwszej kolejności jedynie zawiadomienie o wszczęciu postępowania przygotowawczego w sprawie, a nie przeciwko jakiegokolwiek osobie. Co więcej, skarżąca nie podała żadnych informacji pozwalających chociażby na wstępne zbadanie materii sprawy, nie została nawet w przybliżony sposób określona wiarygodność, która według skarżącej miała być przedmiotem egzekucji. Stwierdzić bowiem należy, że skoro według skarżącej miało dojść do wielokrotnego egzekwowania tej samej należności, to skarżąca mogła z łatwością podać informacje takie jak wartość tej wiarygodności, czas jej egzekwowania czy też dane organu egzekucyjnego i sygnatura sprawy.

Analizując zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz poprzedzające je czynności sprawdzające należy stwierdzić, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dokonał prawidłowych ustaleń skutkujących

wydaniem zaskarżonego postanowienia. Tym samym Sąd nie dopatrył się błędów w argumentacji przedstawionej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, a na marginesie jedynie można zaznaczyć, że zgodnie z powoływanym w zażaleniu § 15 ust. 4 uchwały nr 98/ (...) z dnia 11.09.2015r. Rzecznik w razie potrzeby uzyskania stanowiska radcy prawnego, umożliwi mu – w ustosunkowaniu się do treści zawiadomienia – złożenie wyjaśnień. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie istniała potrzeba zwrócenia się przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do radcy prawnego M. J. (2) o zajęcie stanowiska albowiem brak odpowiedzi ze strony skarżącej na wezwanie z dnia 16.08.2017r. czynił powyższe bezprzedmiotowym, gdyż w żaden sposób nie zostały określone ani wierzytelności, o które miałyby chodzić, ani też czas ich egzekwowania. Nie istniała zatem materia, w stosunku do której mogłoby nastąpić odnośne zajęcie stanowiska.

Zważywszy, co przedstawiono, Sąd w składzie rozpoznającym zażalenie podziela argumentację Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wyrażoną w zaskarżonym postanowieniu.

Jednocześnie Sąd podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, zgodnie z którym w sytuacji gdy mają okoliczności uzasadniające wszczęcie dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, w tym na skutek ustaleń dokonanych w postępowaniu przygotowawczym bądź też na skutek powzięcia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego informacji o nowych okolicznościach faktycznych, możliwe będzie podjęcie stosownych czynności w tej materii.

Ostatecznie, abstrahując od przedstawionej powyżej argumentacji, podkreślić należy, że skarżąca wyraźnie wyjaśniła, zwłaszcza w swym piśmie z dnia 06.11.2017r., że jej intencją nie było złożenie zawiadomienia o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, ale tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego w związku z postępowaniem in rem, o którym mowa w zawiadomieniu Komisariatu Policji W. Osiedle z dnia 04.07.2017r. Skarżąca wyraziła ponadto niezadowolony z potraktowania jej pisma z dnia 17.07.2017r. jako zawiadomienia o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Jednocześnie jak wskazano wcześniej brak jest podstaw do uwzględnienia żądania skarżącej w realiach niniejszej sprawy, tj. brak jest podstaw do tymczasowego zawieszenia radcy prawnego w czynnościach zawodowych. W tym stanie rzeczy brak jest również podstaw do przekazania sprawy Zastępcy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu w celu realizacji wniosku skarżącej zgodnie z jego intencją.

Tym samym postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego należało utrzymać w mocy, jak też orzeczono w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania w łącznej kwocie 907,80 zł Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 URP.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 KPK w zw. z art. 74¹ pkt 1 URP od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. nie przysługuje środek odwoławczy.